

בבית הדין למשמעת	1
תיק מס' 31/10	2
המשך דיון בתיק ביד"מ 31/10, היום, כב' בתמוז תשע"א, 24 יולי, 2011, בנוכחות התובע – פקד	3
עמי גרנובסקי, עו"ד, נאשם 1 - רס"מ אלון שאול ובי"כ עו"ד משה אלון, נאשם 2 - רס"ר שריף	4
חסון ובי"כ עו"ד בועז אורן:	5
	6
	7
<u>הכרעת דין</u>	8
	9
החלטנו לזכות את הנאשמים.	10
	11
הנאשמים, סיירים בתחנת דן, הואשמו בכתב האישום בעבירת שימוש בכוח שלא כדין, עבירה	12
על סעיף 19(א) לתוספת לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות),	13
התשס"ו-2006, (להלן התוספת) ובעבירת התנהגות שאינה הולמת, עבירה על סעיף 3 לתוספת.	14
	15
<u>האישום</u>	16
	17
על פי המתואר בכתב האישום, ביום 26.9.08 סמוך לשעה 18.00 הגיעו הנאשמים לביתו של	18
המתלונן בעקבות דיווח שהתקבל במוקד המשטרה על כך שהני"ל הכה את בתו ומונע מבתו	19
השנייה כניסה לביתם.	20
משנכנסו הנאשמים לבית המתלונן מצאוהו ישן, על כן העירו אותו בנגיעות קלות, הציגו עצמם	21
בפניו כשוטרים ותיחקרו אותו בנוגע לתלונת בנותיו. בשלב מסוים החל הנאשם לקללם, מפיו	22
נדף ריח חריף של אלכוהול. לבקשת הנאשמים שיקום ממיטתו הביע הני"ל מורת רוח והחל	23
משתולל. בתוך כך נגח בפיו של נאשם 2, פצע אותו בשפתו, שבר את משקפיו ואת אחת משיניו.	24
בשלב זה הודיעו הנאשמים למתלונן כי הוא עצור, ניסו יחדיו להשתלט עליו, אלא שהלה המשיך	25
להשתולל לבעוט ולהתנגד למעצר. כאשר נשכב המתלונן על הרצפה הצליחו להשתלט עליו וכבלו	26
אותו באזיקים. המתלונן סרב לעמוד על רגליו, על כן אחזו בו ברגליו וגררו אותו ביחד למסדרון,	27
תוך שראשו נתבט בקיר. בעודו כבול ולעיני בתו ב' בעטו בו נמרצות ברגליו, בגופו ובפניו. כך	28
המשיכו להכותו, בעוד הוא צועק, כי הוא נכה וחרף צעקות בתו ב' שיפסיקו. לבקשת ב'	29
שיאפשרו לה לשכנעו להתלוות אליהם לתחנה, אמרו לה לעוף מהמקום ולשתוק. בשלב מסוים	30
הגיעה תגבורת וכך הובילו את המתלונן לתחנה ומשם לביה"ח. כתוצאה ממעשיהם של	31
הנאשמים נגרמו למתלונן סימני חבלה על החזה הבטן והגפיים.	32
	33
<u>התשובה לאישום</u>	34
	35
בתשובת הנאשמים לכתב האישום הודו בכל העובדות עד שלב גרירת המתלונן במסדרון. את	36
הטענות לגבי כך שגררוהו, שראשו נתבט בקיר ושבעטו בו, דחו מכל וכל. לטענתם, כל השימוש	37
בכוח שנעשה היה סביר. מי שהפגין אלימות היה המתלונן שבעט, דחף, הכה, נגח ופצע את	38
הנאשמים. בסופו של דבר הצליחו להשתלט עליו בכוח והוא נכבל.	39
באשר לתחינותיה של ב' טענו, כי לא היה ולא נברא. הם גם לא אמרו ל-ב' שתעוף מהמקום	40
ותשתוק, ב' לא ביקשה לאפשר לה לשוחח עם אביה ולכן הם לא סרבו לבקשה כזו. הני"ל צעקה	41
לאביה שיירגע, אך ללא הועיל.	

- 1 מאותו רגע שהמתלונן נאזק לא היה עוד כל שימוש בכוח. באשר לחבלות שעל המתלונן טענו, כי
 2 אינם יודעים ממה נגרמו ואם בכלל נגרמו לו. מדובר באדם שיכור שהאלימות אינה זרה לו. גם
 3 היה מעורב לפני כן בעימות אליים עם בתו. בנוסף, בניסיון ההשתלטות של השוטרים הוא נפל על
 4 הרצפה, כך שייתכן שמכך נחבל.
 5
- 6 **פרשת התביעה**
 7
- 8 מטעם התביעה העידו בתו של המתלונן, עת/1, חוקרת מח"ש, עת/2 והמתלונן, עת/3. הוגשו
 9 המסמכים ת/1 – ת/8, הכוללים את הודעות הנאשמים במח"ש, דו"חות מעצר ופעולה שערכו
 10 הנאשמים, מכתב שחרור המתלונן מביה"ח, דו"ח הפעלת סיור ומזכר שערכה חוקרת מח"ש.
 11
- 12 **עת/1, ב', בתו של המתלונן**, העידה, כי באותו יום, כאשר התקשרה לאחותה ס', בכתה לה הנ"ל
 13 בטלפון וביקשה שתזמין אמבולנס. היא מיד יצאה לביתם, בהתדפקה על הדלת, נמנע האב
 14 מלפתחה. לשאלתה, איפה ס' אמר שס' מתה. היא יצאה למדרגות והתקשרה למשטרה. בתוך
 15 כך ראתה את ס' יוצאת מדלת ביתן, כשהיא פצועה, חבולה, בהלם, בקושי דיברה איתה. הן
 16 נועצו באחותן הגדולה והזמינו משטרה. בבוא המשטרה אמרו להן להמתין למטה, אך היא
 17 עלתה הביתה בעקבות השוטרים.
 18 בבית ראתה את שני השוטרים, אחד על המיטה של האב והשני בצד השני והאב כנראה ישן, הם
 19 רצו להעיר אותו, לאזוק אותו אך הוא התנגד. "אחרי שאבא התנגד הם, כאילו הפילו אותו על
 20 הרצפה ואבא התחיל להתנגד על הרצפה ואז התחיל כל הבלגן...הוא כאילו השתולל עם
 21 הידיים כדי שהם לא יכבלו אותו באזיקים...הם כבלו לו את הידיים מאחורי הגב ואבא הוא
 22 נכה צה"ל, אז כאב לו בכתף, היו לו כאבים בכתף, אז הם כאילו משכו אותו לכיוון המסדרון
 23 כדי שהוא יצא, ואבא לא רצה לנסוע בגלל שהוא שומר שבת. כשאבא התנגד אז הם בעטו בו
 24 וכשאמרתי לאחד השוטרים להפסיק אז הוא אמר לי תשתקי ותצאי מהבית ואמרתי לו שאני
 25 לא יוצאת מהבית. בזמן המכות אני ראיתי את אבא מקבל מכה מהקיר".
 26 לשאלת התובעת הבהירה, כי נחבט בראש מהקיר, הם בעטו בו בחלק העליון, בצלעות, באזור
 27 החזה. הבעיטות היו במסדרון על הרצפה.
 28 את המשך מהלך העניינים תארה כך: "ראיתי את אחד השוטרים שיווד לו דם מהשפתיים,
 29 אחרי כמה דקות אני לא יודעת אם אבא התעלף, הוא לא הגיב, אחרי כמה דקות הגיעו 3,4
 30 שוטרים, אחד מהם היה גדול, הם הורידו את אבא ללמטה, אבא גם התנגד, עד שבסוף הצליחו
 31 להוריד אותו למטה, אבא לא רצה להיכנס לתוך הניידת וראיתי אותו מקבל מכה בראש
 32 מהניידת, כשניסו להכניס אותו.
 33 אחרי שלקחו את אבא לתחנת משטרה, את אחותי פינו לביה"ח באמבולנס וכשהייתי למטה
 34 ראיתי חלקי שיניים ואני יודעת שלאבא אין שיניים שלו. אחרי זה התקשרתי לאחותי
 35 הגדולה, ניגשנו לביה"ח תל השומר לאחותי וגילינו שלפי הצעקות והרעש הבנתי שגם אבא
 36 נמצא במיון כי הוא צעק אחות אחות מהכאבים שהיו לו, מרוב הכאבים שהוא סבל. אחרי זה
 37 הבנתי ששטפו את אבא שלי בצינור כיבוי אש כי הוא הקיא, ואולי בגלל זה פינו אותו לבי"ח
 38 מהמצב שהוא היה. אבא היה מאושפז, אחותי הייתה מאושפזת, היה לה שבר בלסת, נשברה
 39 לה הלסת אחרי שאבא הכה אותה ושבר עליה כיסא של מחשב, זרק עליה כיסא של מחשב,
 40 העיף עליה".

- 1 לשאלה, מאיפה ידוע לה ששטפו את אביה בצינור, השיבה כי הבינה זאת מאחד השוטרים
- 2 ששמר עליו.
- 3
- 4 **בחקירתה הנגדית**, כשהוטחה בה הטענה, כי בעדותה במשטרה לא הזכירה כלל בעיטות, גם לא
- 5 שהשוטרים הורו לה לשתוק, הסבירה, כי בהגיעה לתחנת המשטרה הייתה קצת מבולבלת, לא
- 6 עיכלה את המצב, רק כשהלכה למח"ש החלה להיזכר בעוד דברים.
- 7 **"כשהגעתי לתחנת משטרה לא ידעתי איך להסביר את הסיפור ומה בכלל חולך ומה צריך**
- 8 **להיות וכשהזמינו אותי למח"ש, אז הבנתי מה זה והבנתי מה אני צריכה להסביר להם ומה**
- 9 **היה ומה שקראתי בעדות היום ומה שראיתי זה פחות או יותר אותו דבר"**.
- 10 לשאלת הסנגור, שחזר וביקש הסבר, הכיכד כשנשאלה פעמיים על ידי השוטר, אם יש לה מה
- 11 להוסיף להודעתה, היא השיבה בשלילה, והנה, פתאום אחרי 10 חודשים היא מבינה מה זה
- 12 מח"ש ומשנה עדותה, השיבה כך: **"אני ילדה שעברתי מספיק בחיים שלי, לא משנה אם זה**
- 13 **ברחוב, לא משנה אם זה בבית, וכשאני יושבת מול שוטר, אמורה להעיד לו את המצב**
- 14 **המשפחתי שלי ואת המצב שאני נכנסת וצריכה לספר למה שוטרים הרימו ידיים על אבא**
- 15 **שלי, למה אחותי הגיעה למצב שהיא מאושפזת בבי"ח, באותה שנייה שהוא שאל אותי מרוב**
- 16 **שהייתי מבולבלת, לא חשבתי, לא ידעתי איפה אני נמצאת באותה שנייה שמתחילה לספר לו**
- 17 **את הסיפור ועוד פעם חוזרת על מה שהיה. זה מה שיש לי להגיד. (העדה בוכה)"**.
- 18 עוד נשאלה העדה, באשר להרגלי השתייה של אביה, ועל כך אמרה, כי אביה נוהג לשתות
- 19 אלכוהול רק בימי שישי, הוא לא שותה קבוע בגלל אחותה ובגלל האם.
- 20 באשר לדבריה במשטרה, שלקח זמן עד שהשוטרים הרגיעו את האב, הסבירה, שאביה גילה
- 21 התנגדות לניסיון השוטרים לכבול אותו, הזיו את הידיים ואת הרגליים כדי שלא יאזקו אותו.
- 22 עוד אישרה, שאמרה בהודעתה במשטרה, שהגיעו באיזה שהוא שלב 3,4 שוטרים ולא היה בהם
- 23 צורך, כי בעצם השוטרים הצליחו לאזוק את אביה.
- 24 לנוכח תשובתה זו התבקשה להסביר, איך זה מסתדר דבריה במח"ש, שם אמרה, שגם כשניסו
- 25 להכניסו לניידת הוא התנגד קיבל מכה בראש ואפילו נפלו לו השיניים ועל כך השיבה: **"אבא**
- 26 **שלי התנגד גם לא רק מהסיבה שהוא לא רצה לגשת לתחנת המשטרה מהסיבה השנייה**
- 27 **שאבא שלי בן אדם דתי ששומר שבת"**.
- 28 כן אישרה, שלא אמרה את זה במשטרה, כי גם זה היה משהו שלא ידעה אז להגיד.
- 29 לדברי הסנגור לכך שהעידה שבועיים אחרי אביה הגיבה בדברים אלה: **"אם אתה חושב שאבא**
- 30 **שלי בא ודיבר איתי ואפשר להגיד דרבן אותי לבוא ולהגיד מה שהוא יגיד לי, זה לא נכון.**
- 31 **באותה תקופה אני לא הייתי בקשר כל כך טוב עם אבא והייתי נמצאת הרבה אצל אחותי דנה**
- 32 **והייתה תקופה שהייתי בבית ולא הייתי בבית, לא היה בינינו דיבור, שיחה. באמת, אני באה**
- 33 **להגיד שאין לי משהו נגד השוטרים, רק מה שאני רוצה להגיד, למרות שזה אבא שלי זה לא**
- 34 **מצדיק את מה שראיתי בתוך הבית שלי"**.
- 35 לשאלת הסנגור באשר לשתיית אביה אישרה, שבאותו יום אביה שתה והיה שיכור. לשאלתה
- 36 הבאה, איך זה עולה בקנה אחד עם דבריה במח"ש, שם אמרה, שלא ידוע לה שאביה שתה
- 37 באותו היום אמרה כך: **"אני לא יודעת למה לא אמרתי את זה, אבל אני יודעת שכל זה לא היה**
- 38 **קורה אם אבא שלי לא היה בהשפעת אלכוהול"**.
- 39 באשר לפציעת אחד השוטרים אישרה, שאמרה ב-1/3 שראתה שאחד השוטרים זב דם משפתיו.
- 40 לשאלת הסנגור, הכיכד, אפוא, אמרה במח"ש שלא שמה לב לכך, ושלא ראתה שום שוטר

- 1 שנפצע, וזאת על אף שאמרה לנו שבמח"ש כבר ידעה מה לומר ולא הייתה בתלם, אז איך זה
- 2 מסתדר, ענתה כך: "אני לא יודעת למה אמרתי את זה, אבל הנה אני כאן ואחרי תקופה מאוד
- 3 ארוכה ומספרת ואומרת שראיתי, שלאחד השוטרים ירד דם מהשפתיים. וגם חשוב לי להגיד,
- 4 שאני לא יודעת למה, אבל ראיתי שירד לו דם מהשפתיים". בהמשך עדותה משנשאלה שוב,
- 5 אם כאשר שאלו אותה במח"ש, אם ראתה שוטר נפצע ותשובתה שלא נפצע לא הייתה מדויקת,
- 6 הודתה בפה מלא, כי תשובתה במח"ש לא הייתה נכונה.
- 7 משביקש הסנגור להסיק מכך, שאולי לא ראתה את כל שלב המאבק בין השוטרים לאביה עמדה
- 8 על כך שראתה גם ראתה. "מה זה לא ראיתי? לא יכול להיות שלא ראיתי למה הבית שלי לא
- 9 גדול אבל אני עמדתי במסדרון וראיתי הכול ולשנייה מהבית אני לא יצאתי, ואני גם אמרתי
- 10 את זה וניסיתי לדבר עם אבא שלי, אמרתי לאחד השוטרים שייתן לי לדבר עם אבא שלי
- 11 ביפה, שהדבר לא יתדרדר שיסע איתם בשבת".
- 12 לשאלת הסנגור, הכיצד לא ראתה איך נפגע השוטר שריף, השיבה, שלא שמה לב לכך בשל הבלגן
- 13 המטורף שהיה במקום, אביה משתולל, השוטרים מנסים לעצור אותו שלא ישתולל והיא מנסה
- 14 להרגיע את כל הבלגן שהיה שם, והכול קורה ממש בשניות.
- 15 לשאלת הסנגור, אם אביה נהג כלפיה באלימות אמרה, שעד כמה שהיו לה מריבות איתו, אביה
- 16 בחיים לא הרים עליה ידיים.
- 17 לשאלה נוספת באותו עניין, אם בחיים לא הרביץ לה, ענתה, שאולי כאפה שתיים כדי ללמד
- 18 אותה לקח, אבל מכות כמו שקרה לאחותה באותו יום, בחיים לא.
- 19 משנתבקשה העדה ליתן הסבר הגיוני, למה את הדברים שראתה לא מסרה בהזדמנות הראשונה
- 20 השיבה במילים אלה: "איך אתה מסביר את זה שבאותו רגע שהוא הגיע לבי"ח הוא סבל
- 21 מכאבים בצלעות, לא יודעת איך טיפלו בו בבית חולים, לא הייתי איתו בקשר באותה תקופה,
- 22 איך אתה מסביר את זה? פתאום הוא מגיע לבי"ח, פתאום כואב לו. אני יודעת מה ראיתי וגם
- 23 אם זה לא היה אבא שלי אני יודעת מה ראיתי. אם תחשוב קצת, באותה תקופה יכולתי לא
- 24 להגיד שום דבר, לא ששנאתי אותו, הייתי כל כך עצבנית עליו שלא הייתי צריכה להגיד".
- 25 לשאלת הסנגור לגבי התשובה שנתנה במח"ש כאשר נשאלה, אם אבא שלה שתה, ותשובתה
- 26 הייתה שלא ידוע לה על כך, אמרה שאינה יודעת למה לא אמרה את זה.
- 27 בסוף עדותה העידה על עצמה, כי יש לה בעיות של קשב וריכוז, וגם בעיות בזיכרון.
- 28
- 29 **ע/2 – חוקרת מח"ש**, טיפלה בתיק, גבתה את הודעות הנאשמים, אישרה כי בטרם העידו, עיינו
- 30 בדו"חות הפעולה שכתבו.
- 31 העידה, כי כשנה לאחר האירוע, קיבלה בקשת השלמה לנסות לאתר את השוטרים שהגיעו
- 32 לסייע. מאחר ולא היו דו"חות פעולה משוטרים אחרים, למעט שני הנאשמים שהיו באירוע,
- 33 וומאחר ובשום מקום לא היה רישום של שמות השוטרים שהגיעו לסייע, לא מצאה לנכון, לזמן
- 34 לאחר כשנה את כל השוטרים שעבדו באותה משמרת, כדי לברר עימם אם השתתפו באירוע ואם
- 35 זכור להם משהו.
- 36 **בחקירתה הנגדית** אמרה, שלא שוחחה באופן אישי עם קצין היחידה, והיא משערת שהוא לא
- 37 הגיע למקום. היא גם לא שוחחה עם אף אחד מששת השוטרים הנוספים ביחידה, ולא בררה
- 38 אם היו במקום או ראו או סייעו.
- 39 היא נשאלה, אם שאלה את מי מהנאשמים, אילו שוטרים נוספים הגיעו לזירה. ועל כך השיבה
- 40 שאינה זוכרת.

- 1 העדה אישרה שהמתלונן נחקר במח"ש אחרי הנאשמים. לדבריה התיק התקבל במח"ש כחומר
- 2 חקירה משטרתית, היא ניסתה לאתר את המתלונן, אלא שהדבר לא עלה בידה. למרות זאת,
- 3 לאור חומרת החבלות שהיו למתלונן, הוחלט ע"י ראש הצוות שלה, לחקור את השוטרים. התיק
- 4 עבר לפרקליטות מח"ש, ובשלב מאוחר יותר, לאתר שקיבלה מהם הנחיה לשוב ולנסות לאתר
- 5 את המתלונן, הצליחה לאתרו לאחר מאמצים, באמצעות התיק שבו היה חשוד בתקיפת הבנות.
- 6 הוא הגיע אליה והיא ביקשה גם שיביא את הבת שלו למסירת עדות.
- 7 לשאלת הסנגור, מדוע ביקשה את דו"ח ההפעלה רק אחרי הפניה להשלמה, ענתה שאינה זוכרת,
- 8 שאין לה תשובה. גם לשאלה, אם לא נראה לה הגיוני לברר מי היה שם, לאחר שהמתלונן טען
- 9 עוד בחקירתו במשטרה ש-8 שוטרים תקפו אותו והרביצו לו, ענתה, כי אין לה תשובה. היא לא
- 10 זוכרת מה היו המניעים, ומה היו שיקוליה שלא לבקש את דו"ח ההפעלה. עוד הבהירה, כי בכל
- 11 הדו"חות של השוטרים לא נרשם מי הגיע לסייע, אלא צוין באופן כללי שברגע שהגיע התגבור,
- 12 המתלונן נכבל והועבר לתחנה. הואיל ולא צוין בדו"ח שום אירוע חריג מהרגע שהתגבור הגיע,
- 13 לא היה מקום להעמיק את הבירור.
- 14
- 15 **עת/3, המתלונן, סיפר, כי באותו יום, לאחר כל כך הרבה שנים שבתו סי' עשתה דברים שלא**
- 16 **ייעשו, החטיף לה סוף סוף כמה סטירות.**
- 17 **"החטפתי לה כאפות ואני חושב שזה היה מוגזם מציד... הפסקתי, ישבנו בכינו ואמרתי**
- 18 **סליחה והיא ביקשה סליחה ואחרי זה הלכתי לישון. אז הלכתי לישון ואז הייתי באמת עייף**
- 19 **נפשית בצורה לא רגילה, ואז ישנתי באמת, ושתייתי ואני שותה בכל יום שישי, אני שותה 2**
- 20 **בירות, 3 בירות, עושה לחיים ואפילו אם אני אשתה כוס אחת הריח של הבירה יישאר לי**
- 21 **אפילו אחרי 12 שעות.**
- 22 **שני הנאשמים באו אלי, אני זוכר אותם כמו שאני זוכר את אותו יום שישי הזה, מעירים אותי,**
- 23 **אני קם אני חשבתי שאני באיזה הזיה, חשבתי שאני חולם, ירדתי שוב פעם לישון כזה, אז**
- 24 **אחד מהם אומר לי בוא הנה יא בן זונה, אתה לא מבין מי מדבר איתך, לקחו אותי שניהם זרקו**
- 25 **אותי מהמיטה, המיטה שלי גבוהה יחסית, הביאו אותי על הפנים, שברתי כמה שיניים,**
- 26 **משקפיים שברו והתחילו לבעוט".**
- 27 העד הוסיף לספר, כי התחנן שיוציאו לו את האזיק, כי יש לו פריקת כתף, אז העבירו לו את
- 28 האזיקים לידיים, אחד מהנאשמים תפס לו את הידיים ואמר לו "קום יא בן זונה" ואז אמר לו
- 29 כי בפרינציפ הוא לא קם. "ואז התחילה ההפגזה הארטילרית של בעיטות מימין ושמאל,
- 30 **בראש, איפה שאת לא רוצה שעד כדי כך לא רציתי לקום, בגלל המכות שאני מקבל".** באותו
- 31 **שלב נאשם 1, שיש לו רגל יותר גדולה, הניח את רגלו על הגרון שלו ואמר לו "תקום יא בן**
- 32 **זונה", ועוד פעם חזרה ה"תופת", כששם לו את הרגל על הצוואר ואמר לו: "תמות יא בן זונה".**
- 33 **בשלב הזה הגיעה בתו, ראתה את כל זה במסדרון ואמרה: "הוא מת, הוא מת, אין לנו אמא,**
- 34 **בבקשה בבקשה" ובתוך כך שאלה אותו על סי', והא השיב לה, שהרג אותה והוא לא יודע איפה**
- 35 **היא. לדבריו, הוא הרגיש גמור, ופתאום הגיעה תגבורת ושוב פעם התחילו ה"הפגזות",**
- 36 **ה"פיצוצים", משני הנאשמים ואח"כ הגיעו עוד 8, 10 שוטרים לביתו וגם הם כולם הרביצו לו.**
- 37 **הוא עמד על שלו, לא רצה לקום, כי הוא לא הולך עם פושעים. לקחו אותו למשטרה, שם צחקו**
- 38 **ולעגו לו, לקחו זרנוק של כיבוי אש והתחילו להשפריץ עליו, רצו לקחת אותו למעצר, הוא**
- 39 **התעלף, הביאו מד"א ופינו אותו לחדר מיון. "לא יכולתי לנשום, שברו לי 5 חוליות ועשו לי חור**

- 1 **בריאה ועל כל זה יש לנו תעודות רפואיות....מאז ועד הרגע הזה אני סובל מפיצוצים של כאבי**
- 2 **ראש, שאף פעם לא היה לי ועל זה שאני לא יכול לישון בכלל בצד ימין".**
- 3 לשאלת התובע אם יש ממש בטענה, שאולי הפציעות הן לא תוצאה של המכות, אלא ממקרה
- 4 אחר שקרה לפני או אחרי האירוע, השיב בשלילה מוחלטת.
- 5
- 6 **בחקירתו הנגדית נשאל אם הוא מקבל טיפול פסיכיאטרי, נפשי, או האם הוא אלכוהוליסט ועל**
- 7 **כל אלה השיב בשלילה.**
- 8 לשאלת הסנגור, אם פקידת הסעד שיקרה כאשר רשמה שהוא אלכוהוליסט ומקבל טיפול נפשי,
- 9 השיב באריכות רבה, תוך העברת ביקורת נוקבת על גורמי הרווחה שטיפלו בעניינו.
- 10 כאשר התבקש להסביר הכיצד במח"ש לא סיפר שתחילתו של האירוע בתקיפתה של בתו סי,
- 11 אלא רק אמר, שהיה לו וויכוח איתה, היא קיללה, ולאחר שתם הוויכוח הוא חיבק אותה, הכול
- 12 נגמר והוא הלך לישון, הגיב בתמיחה: **"לא כתוב שם שנתתי לה כמה כאפות? נו באמת. מה לא**
- 13 **כתוב? אז בשביל מה היא בכלל הזמינה אותי למח"ש, הלא היא יודעת שנתתי לה מכות".**
- 14 עוד השיב המתלונן לשאלות הסנגור, כי באותו יום שתה 3 בירות של חצי ליטר כל בקבוק,
- 15 ומתוך כל בקבוק הוא נוהג לשפוך רבע על הרצפה, אז למעשה שתה 2 בקבוקים.
- 16 לשאלה, אם היה שיכור באותו יום, השיב בשלילה. כשהתבקש להגיב על כך, שהרופא שבדק
- 17 אותו אמר שהיה שיכור, אמר, שהריח של הבירה נשאר בפה, ובבית החולים דבר ראשון שהם
- 18 עושים הם בודקים אם נודף מהבן אדם ריח של אלכוהול, ואחרי שקיבל טיפול שאלו אותו וענה
- 19 יפה ולקחו אותו לטיפולים.
- 20 לשאלה, אם בתו ב' משקרת, השיב בחיוב. אמר, שהיא יכולה להמציא דבר שלא קרה.
- 21 בהתייחס לטענתו, שנשברו לו שיניים כתוצאה ממעשי הנאשמים, אמר, שנשברו גם המשקפים,
- 22 נשברו חמש צלעות, חור בראה ועל כל זה יש מסמכים.
- 23 לדבריו, כשהורידו אותו מהמיטה, נפל על הפנים. היה לו גשר בשיניים הקדמיות העליונות,
- 24 שנשבר, וגם שתיים שלוש שיניים שהיו בסדר נשברו.
- 25 כשנתבקש להסביר איך זה מסתדר עם דבריו במח"ש שם אמר, שהשיניים נשברו אולי
- 26 מהאגרופים, ביקש לעיין בהודעתו במח"ש ורק לאחר שעיין השיב, שאולי זה היה מהאגרופים,
- 27 אבל מה שזכור לו זה שזה קרה כשהפילו אותו מהמיטה.
- 28 לדברי הסנגור שהטיח בו, כי בעדותו במשטרה, יומיים אחרי האירוע, לא אמר אפילו חצי מילה
- 29 על השיניים שהשוטרים שברו לו באירוע, וגם לרופא לא אמר דבר בעניין זה השיב כך: **"יכול**
- 30 **להיות שלא אמרתי לרופא על השיניים, אולי כן אמרתי לו, אני לא זוכר, הייתי מנופח בצורה**
- 31 **בלתי רגילה ואין כזה דבר שאתה אומר, שלא אמרתי במח"ש ששברו לי את השיניים".**
- 32 עוד העיד, כי אחרי הנאשמים התאספו עוד 8, 10 שוטרים עם אלות, והרגו אותו ממכות.
- 33 לשאלת בית הדין אם הכו אותו באלות השיב, כי היה שם שוטר עם אלה. **"הם באו צוות אדיר,**
- 34 **אני לא זוכר את כל המהומה הזאת, התעלפתי פעם אחת בבית ופעם שנייה במשטרה".**
- 35 לשאלת הסנגור, מי מבין השניים היה דומיננטי יותר, ותחילה אמר שנאשם 2, מיד אחר כך אמר,
- 36 כי נאשם 1 הוא ששם לו רגל על הצוואר, ואחר כך אמר, כי אינו יכול לומר מי נתן יותר, כי
- 37 שניהם הכו אותו. בשלב זה ציטט הסנגור מדברי העד במח"ש באותו עניין, שם אמר דברים
- 38 שונים: **"הוא לא הפסיק להרביץ, בעט בי, חנק אותי, נתן לי אגרופים וכל מה שאפשר, במכות**
- 39 **הוא עשה, והשני הוא רצה יותר לבוא לקראתי".**

- 1 משנשאל המתלונן הכיצד לא הזכיר במשטרה, יומיים אחרי האירוע, או במח"ש, 10 חודשים
2 אחרי, את דבריו בבית הדין, שבמהלך האירוע אחד השוטרים פתח לו את האזיקים מאחור
3 והעבירם לפניו, אמר: "יכול להיות שלא סיפרתי להם את כל התסריט אבל זה מה שקרה".
4 עוד נשאל בקשר לדברים שמסר בביה"ד, שהוא בפרינציפ לא רצה לקום, אישר לסנגור, כי אחרי
5 שהרגו אותו במכות אכן לא רצה לקום.
6 העד נשאל אם יכול היה לקום אלא שלא רצה, ועל כך ענה: "לא רציתי לקום, אמרתי את זה
7 במפורש. אני לא יודע אם יכולתי לקום או לא אבל לא רציתי אפילו לראות אותם לא רק שלא
8 לקום".
9 כשהיקשה עליו הסנגור ואמר לו, שבמח"ש אמר שלא יכול היה לקום, רצה אבל לא יכול היה
10 וציטט מדבריו הבאים במח"ש: "כל זה בתוך חדר השינה, אני לא עשיתי כלום, הייתי גמור,
11 השוטר אמר לי לקום ואני לא יכולתי אפילו לדבר, אני אפילו לא יכולתי לקום היות והם גמרו
12 עלי". השיב כך: "אני רוצה להסביר מה קרה פה בעצם, עכשיו אני נזכר איך חקרו אותי
13 במח"ש למעשה, היא לא נתנה לי להוציא חצי מילה, היא אמרה לי אני רק שואלת ואתה עונה
14 בדיוק כן ולא. אני לא ידעתי שיש כזה דבר, היא אמרה לי במפורש אתה לא השואל, אני
15 השואלת, אז יכול להיות שהדברים כמו שחברי היקד מציג אותם, יכול להיות שהיא שאלה
16 אותי דברים שאני לא אמרתי עכשיו, כמו מי עשה ככה ומי עשה ככה.
17 אני אמרתי את זה וזה נכון שלא יכולתי לקום, אבל אם הם היו יותר מתנהגים כבני אדם
18 יכולתי. אמרתי לו בפרינציפ אני לא קם, תהרוג אותי. במח"ש היא שאלה אותי דברים
19 ספציפיים אז בשביל זה יכול להיות שיש הבדל בין כתב האישום לתשובות שנתתי".
20 לשאלת הסנגור, מה הוא בדיוק עשה מבחינה אקטיבית לשוטרים השיב: "התנגדתי יכול
21 להיות, יכול להיות שהתפרעתי....אני התנגדתי, יכול להיות שאולי התנגדתי אחרי שכל
22 המכות אז נכנסתי לפרינציפ. מודה שגילה התנגדות....."יכול להיות שנתתי להם בעיטות,
23 בעיטה או שתיים אבל היה מצב שכבר זהו, הם גמרו אותי, לא יכולתי אפילו לזוז, הייתי
24 גמור".
25 בהתייחס לדבריו לגבי שמונת השוטרים שפוצצו אותו במכות וגם עם אלות, אמר שהייתה רק
26 אלה אחת, לאחד השוטרים הייתה אלה.
27 ולשאלה, למה במח"ש לא אמר מילה על השוטרים הנוספים, השיב כי היה זה בגלל החוקרת
28 שהתמקדה בשאלות שלה ספציפית. היא לא נתנה לו לספר מה היה.
29 עוד נשאל על ידי ב"כ ההגנה, אם דיבר עם הבת שלו על האירוע ועל כך ענה: "אני חושב שמידי
30 פעם אני ככה מזכיר לה, אולי אנחנו מדברים על דברים שלא יקרו, ותקשיבי זה לא כדאי, זה
31 לא דרך, אנחנו מיישרים את ההדורים, מה כדאי, מה לא כדאי".
32 והיא סיפרה לו מה היה בביה"ד..., "אבל מה היא סיפרה לי, היא סיפרה לי שבית המשפט
33 אמר לחברה' תגידו לי מה אתם שואלים ילדה שעברה כ"כ הרבה צרות שאלות כאלה
34 דוקרניות.
35 היא סיפרה לי שהסנגור הוא איש חמוד".
36 לשאלה, אם הוא סיפר לבתו ב' על הצינור שהיה במשטרה, השיב, שיתכן.
37
38 **בחקירה הנגדית** לסנגור נאשם/2 שהטיח בו ששיקר בעניין השיניים, שכן אם היה מגיע עם
39 שיניים שבורות הדבר היה מקבל ביטוי בתעודה, דחה הנאשם טענה זו מכול וכול. לטענתו,
40 העדר התייעוד הרפואי לכך נובע מכך שהרופא לא שאל אותו.

- 1 משהטיח הסנגור בנאשם את הטענה, כי אם היו מכים אותו 8-10 שוטרים כטענתו בכזאת
- 2 אכזריות כפי שתיאר, היה מצופה שייראו סימני דימום מהגוף ומהפרצוף, ענה המתלונן,
- 3 שבדיוני המעצר בבית המשפט היה אצל 3 שופטים, התפשט בתוך בית המשפט בשנייה והראה
- 4 לשופט את כל הגוף, קדימה, אחורה, וכולם אמרו לו שילך הביתה.
- 5 לתגובת הסנגור לדבריו אלה, בה טען, כי היו שני דיונים בבית משפט בהם המתלונן כלל לא היה
- 6 נוכח, כי היה בבית חולים השיב המתלונן כך: "כי היה בווידיאו. אל תתפוס אותי בתהליכים.
- 7 אתה מגן על פושעים".
- 8 הסנגור המשיך באותו קו כשהזכיר למתלונן שהוא נעצר ב-26/9/2008, ובפעם הראשונה אחרי
- 9 24 שעות כשהתקיים דיון בבית המשפט, אמרה ב"כ המשטרה: "החשוד מאושפז, מציגה לבית
- 10 המשפט אישור על האשפוז, נבצר ממנו עקב האשפוז להופיע בבית המשפט".
- 11 לכך השיב העד כך: "אתה מדבר על הימים הראשונים, האם זה בימים הראשונים? אני לא
- 12 הייתי בבית המשפט. הווידיאו היה אחרי כמה ישיבות. אתה עכשיו מנסה להוציא אותי שקרן
- 13 ואני אוכיח שכל מה שאני מדבר זה קודש קודשים. היו שלושה דיונים ואחד בווידיאו כי לא
- 14 יכולתי לזוז, יש לי עדים של השב"ס של הנחשון שאמרו איזה מדינה, איך זה יכול להיות, הבן
- 15 אדם לא יכול ללכת, תראה איך הוא נראה".
- 16 לבסוף, אישר לסנגור, שבדיון הראשון לא היה, לא בווידיאו וגם לא בבית משפט. כך גם בדיון
- 17 אחרי יומיים, ב-29 לחודש, אישר שכשהיה בביה"ח לא נכח בדיון, גם לא היה עצור אז.
- 18 עוד נשאל על כך שאמר שהיו לו 5 צלעות שבורות, בעוד שהממצא של בית החולים מעיד רק על
- 19 שתי צלעות שבורות, ולכך ענה, שיכול להביא את הדו"ח שלו ולהראות, שחמש צלעות שבורות,
- 20 שלוש ככה, שתיים ככה. אחר כך הוסיף, שיכול להיות שהדו"ח של ביה"ח הוא הנכון, אבל לו
- 21 אמרו 5 צלעות.
- 22 בהתייחס לדברי בתו, עת/1, שסיפרה שניסתה להיכנס הביתה אך הוא לא פתח לה את הדלת
- 23 אמר, שיכול להיות שאחרי שהרביץ ולפני שהלך לישון אמר שהוא לא פותח את הדלת, כי הם
- 24 עושים לו את המוות כל הזמן, ואחרי זה השאיר את הדלת פתוחה וכך המשטרה נכנסה.
- 25
- 26 לבקשת הסנגור שיאשר שגם במח"ש שכח לספר על ההרבצה של ס', אמר שיכול להיות שלא
- 27 שאלו אותו, או שכן שאלו אותו.
- 28 לשאלה, אם זכור לו שנפל על הרצפה במהלך האירועים השיב שיתכן, אינו שולל את האפשרות
- 29 שנפל על הרצפה בזמן האירועים הנ"ל.
- 30
- 31 **פרשת הגנה:**
- 32
- 33 העידו הנאשמים ועה/3. הוגשו מוצגים נ/1 – נ/12, שכללו את הודעותיה של הבת ב', עת/1,
- 34 במשטרה ובמח"ש, דו"חות פעולה ומעצר שערכו הנאשמים, הודעתה של הבת ס' מספטמבר
- 35 1992, תעודה רפואית ע"ש ס' משנת 1992, הודעה תחת אזהרה של המתלונן במשטרה משנת
- 36 2006, הודעת המתלונן במח"ש, פרוטוקולים מדיונים בתיק מ' 014922/08 בימ"ש שלום תל
- 37 אביב- יפו מיום 01.10.08, מיום 29.9.08 ומיום 27.09.08 וגיליון ר"פ ע"ש המתלונן.
- 38
- 39 **עה/1, נאשם 1**, העיד, כי באותו יום התקבל אירוע מוקד על ילדה שתזרה הביתה ואביה הרביץ
- 40 לה. מי שהתקשר זו אחת האחיות. הגיעו למקום, מתחת לבנין פגשו את המודיעה ובאחת

- 1 האחיות שנפגעה ממכות אביה. היא מסרה שהיא חזרה הביתה ואבא שלה שיכור, הוא התחיל
2 להכות אותה בלי סיבה, היה לה חתך בשפה והתחילה לדמם. בעלותם לדירה מצאו את הדלת
3 פתוחה, דפקו מספר פעמים, לא היה מענה, נכנסו פנימה ובאחד החדרים הבחינו באב, כשהוא
4 שוכב על המיטה. ריח של אלכוהול נדף באוויר, באחת השידות הייתה מונחת בירה. העירו אותו
5 בנגיעה קלה ברגליים, הזדהו כאנשי משטרה ושאלוהו לגבי מה שקרה עם הבת. הוא אמר שהיא
6 לא ממושמעת, שהיא חוזרת כל יום מאוחר ושוזה מגיע לה. הוא לא ישאיר אותה חיה, הוא ירצח
7 אותה ואז תוך כדי השיחה הוא החל לבעוט. לפני כן, הוא התחיל לקלל, לנבל את פיו, "מי אתם,
8 בני זונות, מה אני צריך לתת לכם דין וחשבון, לכו תזדיינו, אני לא רואה אתכם ממטר" וכי.
9 בעודו שוכב, התחיל המתלונן לבעוט בהם עם הרגליים שלו ואז התרומם מהמיטה, דחף אותו,
10 ואת נאשם 2 החל לנגוח עם הראש, פגע לו בשפה התחתונה וגרם לו נזק בשן. בשלב זה הודיעו
11 לו, כי הוא עצור בגין תקיפת שוטרים. שריף דימם. הם ניסו להשתלט על המתלונן, לכבול אותו,
12 כאשר כל אותו הזמן גילה המתלונן התנגדות. הוא השתולל, בעט לכל עבר עד שהצליחו לכבול
13 אותו כשידיו מלפנים. ואז הוא נפל על הרצפה, כי הוא זרק את עצמו וסירב להתרומם. בשלב
14 הזה הגיעה בתו ב', ביקשה מאביה שיירגע, שיפסיק להשתולל. היו שם צעקות, הם ביקשו ממנו
15 מספר פעמים שיפסיק להשתולל, לבעוט ולקלל, ניסו להרים אותו, אלא שהוא כל הזמן התנגד,
16 היה מכווץ עם הידיים שלו לתזה וסירב להתלוות אליהם. כשראה שהם לא מצליחים להשתלט
17 עליו, והוא ממשיך להתנגד ולהשתולל, גם במעבר של הפרוזדור, החליטו להזעיק סיוע. הגיעו
18 מספר ניידות, עזרו להם להרים אותו והובילו אותו למטה אל הניידת. בהגיעם לתחנה המתלונן
19 טען שאינו חש בטוב, על כן הזמינו מד"א והוא שפינה אותו לבי"ח לטיפול.
20 הנאשם 1 ציין, שהמתלונן היה שיכור מאלכוהול, הקיא גם כשהורידו אותו לניידת וגם בתחנה.
21 לשאלת סנגורו, אם חוקרת מח"ש בררה עמו, מי השוטרים שהגיעו לסייע, השיב בשלילה.
22 הנאשם 1 הוסיף וסיפר, כי חודשיים לפני האירוע הנ"ל הוא עצר את שתי הבנות התאומות בגין
23 ונדלים בבית מגורים של קשישים.
- 24 **עוד אמר: "לגבי ההיכרות עם המשפחה, אני רוצה להוסיף, יש לנו הרבה אידועים, הרבה**
25 **תלונות גם מצד האבא, גם מצד הבנות על קטטות ביניהם, על תקיפה, פעם שהוא לא מכניס**
26 **אותן, פעם שהוא מכה אותן. עוד כשהן היו קטנות, היה מכה אותן, מתעלל בהן. כמעט פעם**
27 **בשבועיים, חודש, צריכה נידת להגיע לביתן. זה גם ריב עם השכנים, הוא מאיים על שכנים**
28 **גם".**
- 29
- 30 **בחקירתו הנגדית אמר הנאשם 1, כי הם כבלו את המתלונן, כשהוא היה במצב עמידה, כבלו**
31 **אותו מלפנים, כי לא הצליחו לכבול אותו מאחור מאחר והשתולל.**
- 32 **בחקירתו במח"ש, כשסיפר כי המתלונן זרק את עצמו על הרצפה התכוון לכך, שתוך כדי שהוא**
33 **השתולל, הוא איבד שליטה. "עוד הפעם, אני לא יודע, ברגע שהוא נכבל מקדימה הוא לא**
34 **הפסיק להשתולל, הוא התחיל לתת בנו עם הידיים שלו, כשהן כבולות, אז הוא נפל, איבד**
35 **שליטה, החליק, הוא היה באטרף. אני לא יודע אם הוא עשה את זה בכוונה שהוא זרק את**
36 **עצמו או שהוא החליק".**
- 37 **בזמן שהוא היה כבול על הרצפה, נאשם 1 ביקש ממנו לא להתנגד, לא להשתולל, ניסו להרים**
38 **אותו, עם הידיים, הוא בצד אחד ושריף מצד שני, מתחת לבית השחי, בכתף שלו.**
- 39 **לשאלת התובע, אם הוא כרע ברך על הרצפה, השיב בחיוב, אמר שכרע ברך כדי לנסות להרים**
40 **אותו.**

- 1 לדברי נאשם 1, לא רק הוא ביקש מהמתלונן שיקום, גם בתו חזרה וביקשה ממנו שיפסיק
- 2 להשתולל, שיפסיק להתנגד, שלא יתקוף את השוטרים ושלא יגרום לעצמו נזק. לטענתו, הכוח
- 3 שהשתמשו כלפיו היה כוח סביר.
- 4 כשהטיח התובע בנאשם 1 את טענת הבת על כך שאחרי שהיא ביקשה מהם להפסיק, אחד מהם
- 5 אמר לה לשתוק ולצאת מהבית, שלל זאת הנאשם.
- 6 לשאלה, אם כשהובילו את המתלונן לניידת, הבחינו בסימנים על פניו, השיב בחיוב, אמר שהיה
- 7 לו איזה חתך במצח בגלל הנגיחה שהוא נגח בשריף בשן. לשריף ירד דם.
- 8 עוד הסביר הנאשם, כי בדרך כלל באירועים כאלה, אם הם רואים סימני תבלה, הם מציינים
- 9 זאת בדו"ח, אלא שבמקרה הנדון, לא היה כלום, לא ראה משהו חריג, חוץ ממה שהיה לו במצח
- 10 כתוצאה מהנגיחה.
- 11
- 12 **ע/2, נאשם 2**, אישר בחקירתו הראשית את הגרסה שנתן במח"ש, הכחיש את דבריה של הבת
- 13 שטענה, כי הוא בעט באביה בחלק העליון של הגוף, באזור הצלעות והחזה. כך גם שלל את
- 14 הטענה, כי מי מהם אמר לה לסתום את הפה ולצאת מהחדר.
- 15 בהתייחס למתלונן אמר, שהוא השתולל והם השתדלו מאוד שלא יפגע בעצמו ושהם לא יפגעו
- 16 בו. הם המתינו עד אחרי שהוא התעייף קצת, הוא הפסיק להשתולל, אז התקרבו אליו וניסו
- 17 להרים אותו.
- 18 לאחר שהמתלונן התרומם מהמיטה, התקרב אליו, דחף אותו, נצמד אליו ונתן לו נגיחה.
- 19 כתוצאה מכך נפתחה לו השפה ונשברה לו השן.
- 20
- 21 **בחקירתו הנגדית** אמר, שהכבילה הייתה בעמידה בחדר. תוך כדי שהוא משתולל הוא זו והגיע
- 22 למסדרון. המתלונן השתולל במסדרון הצר, כשהשתולל היה כבול בידיים מלפנים, בעצם הוא
- 23 היה על הבטן. כשהוא על הרצפה באותו מצב, התחיל לבעוט לכל כיוון עם הרגליים. כשבאו
- 24 להרים אותו ולקחת אותו, הוא התחיל להשתולל ולבעוט בהם לכל כיוון, ואז היו מצבים שהם
- 25 הפסיקו, התרחקו ממנו כדי שלא יפגע לא בעצמו ולא בהם. עוד אמר, שגם בתו שהגיעה לשם
- 26 ביקשה מאביה כמה פעמים שיפסיק, שלא ישתולל שלא יפגע בעצמו, כי גם היא ראתה את זה.
- 27 **"...הוא כל הזמן השתולל עד שמתעייף ומפסיק ועוד פעם"**. כל פעם שניגשו אליו חידש את
- 28 ההשתוללות, לכן גם הזמינו תגבורת.
- 29 לשאלת התובע, אם לבד מהשריטה שמתוארת בפניו של המתלונן הבחין בחבלות נוספות, השיב
- 30 בשלילה ואמר, שאם היה מבחין, היה רושם.
- 31 לשאלות ביה"ד השיב, שאינו יכול לומר ממה נפגעו צלעותיו של המתלונן, שכן אינו יודע מה
- 32 עשה המתלונן לפני האירוע, היכן היה. כידוע הוא היה שתוי ושיכור, וגם היה לו קטע עם הבנות
- 33 שלו שבעקבותיו הגיעו למקום וגם תוך כדי הוא השתולל. לכן, אינו יכול לדעת בבירור ממה נפגע
- 34 המתלונן. עוד אמר שהמתלונן לא צעק להם שהוא נכה, ולא היה מצב שבעטו בו.
- 35
- 36 **ע/3, צוער** אשר בזמן האירוע, תוך כדי נסיעה מנהלתית, שמע בקשר מספר קריאות לעזרה של
- 37 שוטרים. דיווחו על תקיפת שוטרים אצל משפחה המוכרת לו. פנה לשם בנהיגה מבצעית, הגיע
- 38 למקום יחד עם ניידות נוספות. בהגיעו הבחין בנאשמים, ובאב המשפחה המוכר לו שהיה עצור.
- 39 הנ"ל היה כבול באזיקי ידיים מלפנים. הוא צעק כל מיני צעקות, לא היה נינוח בכלל, הדיף ריח
- 40 של שתיית אלכוהול. זה היה בתוך הדירה, במסדרון.

	1
בחקירתו הנגדית סיפר, כי ראה את המתלונן מוצא מהדירה, מעבר לכך אינו זוכר. הוא ירד	2
למטה לפני השוטרים והמתלונן.	3
לשאלת התובע, הכיצד יודע היום, למעלה משנתיים לאחר המקרה, ועל אף שלא תיעד את	4
האירוע, לספר שהמתלונן היה כבול בידיו מלפנים, השיב, שבגלל ההיכרות האישית עם	5
המשפחה של המתלונן, האירוע הזה נחרט בזיכרונו.	6
לשאלות בית הדין השיב, כי בהגיעו לדירה המתלונן שכב במסדרון על הגב, כאשר הוא כבול.	7
לדבריו, היה נוכח באירוע דקות בודדות בלבד.	8
	9
	10
<u>דיון והכרעה</u>	11
	12
להלן העובדות שאינן שנויות במחלוקת:	13
	14
ביום האירוע הגיעו הנאשמים לבית המתלונן בעקבות קריאה שהתקבלה במוקד המשטרה על	15
כך שאב מכה את בתו.	16
עם הגיעם פגשו בכניסה לבנין בו מתגורר המתלונן את שתי בנותיו התאומות, עת/1 ואחותה ס' שנפגעה מנחת זרועו של האב.	17
18	18
בעלותם לדירה מצאו את המתלונן כשהוא ישן במיטתו, על כן העירו אותו. דקות אחדות	19
אחריתם עלתה לדירה עת/1.	20
הנאשמים כבלו את המתלונן בעוד הוא מגלה התנגדות למעצר.	21
החל משלב זה חלוקים הצדדים באשר לדרך בה נהגו הנאשמים במתלונן ולאופן בו התבטאו	22
כלפי עת/1.	23
	24
המחלוקת נשוא תיק זה נוגעת לשאלות הבאות:	25
	26
• האם לאחר כבילת המתלונן אחזו הנאשמים ברגליו וגררוהו תוך שראשו נחבט בקיר	27
המסדרון.	28
• האם בעודו כבול בעטו הנאשמים בגופו, ברגליו ובפניו של המתלונן, לנגד עיני בתו, ולא	29
נענו לתחינותיה לחדול מכך.	30
• האם הנאשמים סרבו לבקשת הבת לאפשר לה לדבר עם האב ואמרו לה לעוף מהמקום	31
ולשתוק.	32
• האם כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן סימני החבלה כמתואר בכתב האישום.	33
	34
ב"כ התביעה בסיכומיו ביסס את בקשתו להרשיע את הנאשמים על עדותה של המתלוננת	35
בטענו, כי עדותה היא המהימנה ביותר בתיק זה, וכי עדויותיהם של המתלונן, בנוסף על	36
התעודה הרפואית, ת/6, משמשים חיזוק לגרסתה.	37
מנגד, טענו ב"כ הנאשמים, כי אין ליתן אמון בעדויותיהם של עדי התביעה, שכן אלה רצופים	38
בסתירות ותמיהות. כן טענו למחדלי חקירה ולאכיפה בררנית.	39

- 1
2 נאמר כבר בשלב זה, כי לאחר שמיעת ובחינת כלל העדויות והראיות בתיק זה, לא נותר בליבנו
3 ספק בדבר עדיפות גרסת הנאשמים ומהימנותם על פני גרסאות עדי התביעה 1 ו-3 בהן בלטו
4 חוסר אחידות, חוסר עקביות וחוסר סבירות.
5
6 **המתלונן, עת/3**, העד המרכזי במשפט זה, נחקר ארוכות הן על ידי התביעה והן על ידי ההגנה.
7 הנ"ל מסר בפנינו עדות מפורטת, בה סיפר בין השאר כי, בעודו ישן העירו אותו הנאשמים, הוא
8 חזר לישון ואז אחד מהם אמר לו "בוא הנה יא בן זונה", ושניהם לקחו אותו, זרקו אותו
9 מהמיטה על הפנים והפליאו בו בעיטות ומכות, אשר הותירו סימני חבלה רבים על גופו. שנינים
10 שבורות, 5 צלעות שבורות וחור בריאה. בהמשך, הביאו אותו לתחנת המשטרה שם שטפו אותו
11 בזרנוק מים ומשם, לאחר שהתעלף, פינו אותו לביה"ח עם חבלות קשות.
12
13 אף שב"כ התביעה, בסיכומיו, הכיר בבעייתיות שבעדות המתלונן, ביקש שנאמץ את גרסתו
14 בדבר המכות שספג מהנאשמים, ונשאב ממנה חיזוק לעדותה של עת/1.
15 את הבקשה לקבל את גרסת המתלונן, ביססה התביעה על כך, שהלה לא ניסה ליפות את חלקו
16 באירוע, לא הסתיר עובדות לא מחמיאות או מביכות מבחינתו, כגון: שהכה את בתו, ששתה
17 בירות ושיש לו הרשעה בפלילים. באשר לדברי המתלונן, אותם לא כללה התביעה בכתב
18 האישום - שטיפתו בצינור לכיבוי אש והשימוש באלה - טען ב"כ התביעה, כי אין בזה כדי ללמד
19 על חוסר אמונה של התביעה בדברי המתלונן. התובע הסביר, כי הדברים הללו לא נכללו בכתב
20 האישום, מאחר ותביעה הגונה נצמדת לראיות, ועל פי עקרון זה פעלו.
21 מנגד, טענה ההגנה, שכל סיפור המתלונן נשמע שיקרי, אינו מתיישב עם העדויות בשטח,
22 ולמעשה נותרה עדותו ריקה מתוכן. לביסוס טענה זו, מנו בפנינו ב"כ הנאשמים שורה ארוכה של
23 דוגמאות המצביעות על כך.
24
25 בבואנו להעריך את מהימנות גרסתו של המתלונן מתבקשת מיד המסקנה, כי האמת אינה
26 עומדת בראש מעייניו. אמנם בהעידו בפנינו מסר עדותו בביטחון רב, היטיב להתבטא ונראה
27 היה שאף הפיק הנאה מהמעמד, יחד עם זאת קשה היה שלא לשים לב לפעמים החוזרות ונשנות
28 בהן הסתבך ונכשל בתשובותיו, מפאת גרסאותיו המשתנות מעת לעת.
29 תשובותיו לשאלות ב"כ הצדדים נחלקו, בין כאלה שהיו קשורות לעניין, לבין כאלה, שהיו
30 ארוכות ומפותלות כל אימת שניסה להיחלץ משאלות נוקבות שדחקו אותו לפינה.
31 בפעמים בהן הוטח בו, כי דברים שאמר בחקירה במח"ש סותרים את דבריו בפני ביה"ד, הסיט
32 מיד את נושא השאלה לכיוון אחר לחלוטין, ופתח בהרצאה ארוכה אשר הותירה אותנו לבסוף
33 ללא מענה. היו גם פעמים בהן נקט בגישה שונה, בהשיבו לשואל במענה לשון מתחכם או במתן
34 ציונים לטיב השאלה שהוצגה לו.
35 התרשמנו, כי למתלונן נטייה לדלג בין גרסאות, להתאים את תשובתו ואת גרסתו למה שנראה
36 לו כנוח ומתאים להיאמר באותו רגע.
37
38 בחרנו לעמוד על דוגמאות אחדות להמחשת האמור לעיל:
39

- 1 כפי העולה מעדותו של המתלונן בפנינו, לא מעטים הפרטים אותם כבש המתלונן בליבו וגילה
 2 אותם לראשונה, כחלוף זמן רב מאז התרחשות האירוע. חלקם הוזכרו לראשונה במח"ש, כחלוף
 3 9 חודשים וחלקם בביה"ד, כחלוף למעלה משנתיים.
 4
- 5 כך, למשל, עדותו בעניין השיניים שנשברו לו. עניין זה הועלה על ידו לראשונה בחקירתו
 6 במח"ש, בעוד שבמשטרה, סמוך לאירוע, לא הזכיר זאת ולו במילה. נראה, כי גם בהגיעו
 7 לביה"ח לא ציין זאת, בפני הרופאים, שכן אין לכך כל ביטוי בתעודה הרפואית, ת/6. הנאשם
 8 תולה את הסיבה לחוסר התיעוד הנ"ל ברופא ביה"ח, שלא שאל אותו על כך.
 9
- 10 את השוטרים הנוספים, 8-10 במספר, שהגיעו כתגבורת והצטרפו לטענתו לשורת המכים, לא
 11 הזכיר המתלונן אף בחקירתו במח"ש. עובדה זו צוינה לראשונה רק במעמד הדיון בביה"ד. את
 12 הסיבה לכך תלה המתלונן בחוקרת מח"ש, אשר לדבריו התמקדה בעת החקירה רק בשאלות
 13 שלה, ולא נתנה לו לספר מה היה.
 14
- 15 דומה הדבר גם לגבי עדותו בעניין המכות שהכה את בתו ס'. גם אלה הוזכרו על ידו לראשונה
 16 בביה"ד ולא בא זכרם בהודעתו במח"ש. כהסבר לכך אמר: **"יכול להיות שלא שאלו אותי או
 17 שאלו אותי"**.
 18
- 19 גם את השימוש באלה הזכיר הנאשם בפעם הראשונה בהעידו בפני ביה"ד, זאת על אף
 20 ההזדמנויות האחרות שנקרו בפניו, שהיו כמובן סמוכות יותר לאירוע, ומטבע הדברים היה
 21 מצופה שיספרם אז. בעניין זה אף בלט חוסר הדיוק בדבריו, המצביע על נטייתו להפריז
 22 ולהעצים את הדברים. ראשית דיבר על 8-10 שוטרים שהגיעו, תקפו אותו עם אלות והרגו אותו
 23 במכות. כשהתבקש על ידי ביה"ד להבהיר אם הוכה באלות, סייג מיד את דבריו ואמר, שלאחד
 24 השוטרים שם הייתה אלה.
 25
- 26 לא נחה דעתנו מכל דבריו האמורים של המתלונן, בנסותו להסביר את האיחור במסירת
 27 הפרטים שפורטו לעיל.
 28
- 29 מעבר לכבישת הפרטים התרשמנו, כי עדות המתלונן רצופה בסתירות, בתמיהות באי דיוקים
 30 ובהפרזות.
 31
- 32 אחת הדוגמאות לסתירה פנימית בדברי המתלונן נוגעת לטענתו, כי במהלך האירוע גרמו
 33 הנאשמים לשבירת שיניו. בביה"ד העיד, ששיניו נשברו כתוצאה מכך שהפילו אותו מהמיטה על
 34 הרצפה, בעוד שבמח"ש דיבר על כך שנשברו מאגרופים שהטיחו בו הנאשמים. כשנתבקש
 35 להסביר את הסתירה הנ"ל, ביקש לעיין בהודעתו במח"ש, ורק לאחר שעיין השיב, שאולי זה
 36 היה מהאגרופים, אבל עד כמה שזכור לו, זה קרה כשהפילו אותו מהמיטה. בתשובתו הנ"ל לא
 37 עלה בידו לישב את הסתירה, וזו נשארה בעינה.
 38
- 39 גם בהתייחס לחקירתו בסוגית השוטר הדומיננטי שהכה אותו, אפשר היה להיווכח בחוסר
 40 העקביות ואי הדיוק המאפיינים את עדותו. בעוד שבמח"ש דיבר על שוטר אחד דומיננטי שהכה

- 1 אותו מכות נמרצות, ועל השני שרצה לבוא לקראתו, בעדותו בפנינו אמר, ששניהם הכו אותו
2 ואינו יכול לומר שהיה אחד יותר דומיננטי.
3
- 4 על אמינותו הלוקה בחסר אף למדנו מעדותו בפנינו בה טען, כי התפשט בבית המשפט ולעיני
5 השופטים הצביע על החבלות שהותירו מכות הנאשמים על גופו מלפנים ומאחור. כאשר הוטחה
6 במתלונן העובדה, כי כלל לא הגיע לביהמ"ש לדיוני המעצר, שכן היה אותו זמן מאושפז
7 בביה"ח, הלך סחור וסחור עם תשובותיו עד כי לבסוף הודה, כי אכן לא הגיע לביהמ"ש.
8 בנסיבות אלה, ברור כי טענתו האמורה הופרכה מן היסוד.
9
- 10 גם חוסר ההתאמה שבין התיאור שנתן המתלונן לגבי החבלות שנגרמו לו כתוצאה מהתנהגותם
11 האלימה של הנאשמים כלפיו, לבין הממצאים המופיעים בתעודה הרפואית, מצביע על נטייתו
12 להפרזה ולהעצמה. ב-ת/6 אין כל תמיכה לטענותיו בעניין הפגיעות בשיניים, החור בריאה וגם
13 לא במספר הצלעות השבורות.
14 כאשר נשאל המתלונן על כך שאמר שהיו לו 5 צלעות שבורות, בעוד שהממצא של בית החולים
15 מעיד רק על שתי צלעות שבורות, ענה שיכול להביא את הדו"ח שלו המוכיח חמש צלעות
16 שבורות, שלוש ככה, שתיים ככה. אתר כך הוסיף, שיכול להיות שהדו"ח של ביה"ח הוא נכון,
17 אבל לו אמרו 5 צלעות.
18
- 19 העולה מהמקובץ לעיל הוא, שגרסתו של המתלונן אינה מדויקת, אינה הגיונית ואינה משתלבת
20 עם הראיות האחרות בתיק. דומה, שהמתלונן בא לגונן על עצמו ובה בעת להעצים את האירוע
21 ככל שנגע להתנהגותם השלילית של הנאשמים כלפיו. ברי, כי גרסתו בפנינו אינה משקפת נכוחה
22 את אשר התרחש במציאות, ועל כן לא מצאנו ליתן בה אמון.
23
- 24 עדותה של ב' עת/1, בתו של המתלונן, הותירה אותנו עם לא מעט סימני שאלה. אף שבעדותה
25 בפנינו העידה בבטחה ועמדה איתן על דעתה, כי ראתה את הנאשמים מכים ובוועטים באביה, וכי
26 השימוש בכוח שהפעילו כלפיו היה מופרז ולא מוצדק, לא מצאנו לאמץ את גרסתה ולקבוע על
27 פיה ממצאים.
28
- 29 הסיבה המרכזית למסקנתנו שלעיל נעוצה בכך, שאת העדות בה ייחסה עת/1 לנאשמים שימוש
30 בכוח שלא כדין, בעיטות ומכות, כבשה בליבה ולא מסרה אותה אלא בשלב מאד מאוחר, כחלוף
31 10 חודשים מיום האירוע. בהיותה עדות כבושה, ערכה ומשקלה מועטים ביותר.
32
- 33 מעיון בהודעתה במשטרה נ/1, אל מול הודעתה במח"ש נ/2, שנמסרה כחלוף 10 חודשים לערך,
34 בלט במיוחד לעין השוני בתוכן של שתי ההודעות. נראה, כי גרסתה הראשונה במשטרה קיבלה
35 תפנית חדה במח"ש, עד כי נדמה שמדובר בשני אירועים שונים. בעוד שבהודעתה במשטרה לא
36 הזכירה עת/1, ולו במילה, את המכות שספג אביה מידי השוטרים, בהודעתה במח"ש הרחיבה
37 לספר בעניין זה. במח"ש מיקדה את דבריה באלימות ובכוח שהפעילו הנאשמים כלפי האב,
38 סיפרה על ניסיונה לשכנעם להרפות מאביה ולחדול מהמכות, על כך שהתעלמו מתחינותיה ואף
39 אמרו לה לשתוק וללכת.

- 1 הפרטים שלעיל, אותם מצאה העדה לנכון לפרט לראשונה רק בהודעתה במח"ש, ואחר כך אף
 2 בפנינו, הינם פרטים משמעותיים ומהותיים ביותר. פרטים אלה אשר בהנחה שהתרחשו, הגיוני
 3 ומצופה היה שתספרם בהזדמנות הראשונה שתיקרה בדרכה, לבטח לא כחלוף 10 חודשים.
 4 העדה נחקרה ארוכות על ידי ב"כ הנאשמים בנושא זה. בהתבקשה להסביר את הפער שבין שתי
 5 הודעותיה הסבירה, כי במשטרה הייתה מבולבלת ואילו רק לפני חקירתה במח"ש הבינה מה
 6 עליה לומר. לא נחה דעתנו מההסברים שנתנה העדה. בנסיבות אלה, בהעדר הסבר משכנע
 7 לעדות המאוחרת, מסקנתנו היא, כי אין לראות בגרסתה החדשה במח"ש ובפנינו אלא עדות
 8 כבושה, אשר ערכה ומשקלה מועטים ביותר והיא מעוררת חששות וספיקות באשר לאמיתותה.
 9
 10 מודעים אנו לכך שהעדה היא זו אשר הזעיקה את המשטרה לטפל באירוע בו אביה הוא החשוד,
 11 אולם נראה, כי עם חלוף הזמן, מהסיבות השמורות עימה, נמלכה בדעתה ומצאה לצדד דווקא
 12 בגרסת אביה.
 13
 14 אף שלטענת העדה עדותה במח"ש היא גרסתה המדויקת והיא שמשקפת את האמת, בחקירתה
 15 הנגדית הודתה בפנינו, או יותר נכון נאלצה להודות, כי בתשובות אחדות לחוקרת מח"ש לא
 16 דייקה בדבריה ולמעשה תשובותיה היו לא נכונות.
 17 כך לדוגמא, בעניין פציעת אחד השוטרים. בהודעתה במשטרה 1/1 אמרה לחוקר, כי הבחינה
 18 בכך שאחד השוטרים נפצע ודם זב משפתו. היא גם אישרה זאת בעדותה בפני ביה"ד. אלא,
 19 שבהודעתה במח"ש, כשנשאלה בעניין זה על ידי החוקרת, השיבה, כי לא שמה לב לפציעה.
 20 כאשר התבקשה ע"י ב"כ ההגנה להתייחס לעניין זה, לא עלה בידה לספק הסבר מניח את הדעת
 21 לסתירה. בנסיבות אלה הודתה, כי תשובתה במח"ש באשר לפציעת השוטר לא הייתה נכונה.
 22
 23 גם לעניין מצב פיקחותו של אביה ביום האירוע לא מסרה העדה תשובת אמת במח"ש. בעניין זה
 24 שינתה העדה תשובותיה מעת לעת. בעוד שלפי דבריה בהודעתה במשטרה, 1/1, אמרה שאביה
 25 שתה ביום האירוע, בהודעתה במח"ש כשנשאלה בעניין זה, אמרה שלא ידוע לה על כך. בביה"ד
 26 כאשר התבקשה להתייחס לסתירה התקשתה ליתן הסבר משכנע. אמרה, שאינה יודעת למה לא
 27 אמרה את זה, (שהוא שתה) במח"ש.
 28
 29 לסיכום נאמר, כי די באמור לעיל כדי להוביל למסקנה, כי מדובר בעדה לא אמינה אשר אין
 30 לסמוך על דבריה.
 31
 32 בהתייחס לגרסת הנאשמים, דעתנו היא, כי היא המדויקת והקרובה ביותר למה שהתרחש
 33 במציאות במקום האירוע. לכלל דעה זו הגענו, בהתבסס על התרשמותנו החיובית מהם,
 34 התרשמות שמצאה לה אחיזה, מהאופן הבוטח והעקבי בו העידו בפנינו, מהעובדה שעדויותיהם
 35 תמכו זה בזה, מכך שעדויותיהם הלמו את הדו"חות שרשמו ומכך שעדויותיהם התאימו לסיפור
 36 האירוע, כפי שסופר ע"י הבת בהודעתה הראשונה במשטרה. גם התביעה לא הצביעה על פגמים
 37 או סתירות שיש בהם כדי ליטול ממהימנות הנאשמים.
 38 הנאשמים הכחישו מכל וכל, לאורך כל הדרך את הטענות המייחסות להם שימוש בכוח שלא
 39 כדין, גרירת המתלונן תוך הטחת ראשו בקיר מתן בעיטות ומכות ומכך שהיסו את הבת באמירה
 40 שתעוף מהמקום ושתשוק.

לנוכח גרסתם הסדורה והאחידה, ובהעדר סתירות או תהיות מהותיות אשר יש בהן כדי ליטול	1
ממהימנותם או נותנים בהם אמון.	2
	3
לאור האמור לעיל, במצב בו מצאנו להעדיף את גרסת הנאשמים על פני גרסת עדי התביעה או	4
קובעים, כי לא עלה בידי התביעה להוכיח, כי הנאשמים אחזו ברגליו של המתלונן וגררוהו תוך	5
שראשו נחבט בקיר, גם לא שהנאשמים בעטו בגופו ברגליו ובפניו וגם לא שאמרו ל-עת/1 לעוף	6
מהמקום ולשתוק.	7
באשר לסימני החבלה שנתרו על גופו של המתלונן, כפי שהם משתקפים בת/6, לא השתכנעו כי	8
הנם פועל יוצא ממעשי הנאשמים דווקא. אפשר שנגרמו עובר לכניסת הנאשמים לדירת	9
המתלונן, מהעיומות שפרץ בין המתלונן לבתו ס', אפשר שנגרמו אגב ביצוע המעצר בעוד	10
המתלונן מגלה התנגדות נמרצת לכבילתו ולמעצרו, או אף על ידי השוטרים האחרים שהגיעו	11
לסייע בביצוע המעצר, או כל אפשרות אחרת.	12
	13
בהתייחס לטענות ההגנה לגבי מחדלי חקירה ואכיפה בררנית, משקבענו, כי אין לנו מאמינים	14
לעדי התביעה וגרסת הנאשמים היא המועדפת עלינו לא מצאנו לנכון להידרש ולדון בטענות	15
אלה.	16
	17
סוף דבר , אנו קובעים, כי הנאשמים לא חרגו ממידת השימוש בכוח המותרת על פי דין ולא היה	18
בהתנהגותם משום התנהגות בלתי הולמת.	19
אשר על כן, אנו מזכים אותם מעבירת שימוש בכוח שלא כדין ומעבירת התנהגות שאינה הולמת	20
שוטר.	21
	22
	23
ניתן והודע היום, כבי' בתמוז תשע"א, 24 יולי, 2011, במעמד הצדדים.	24
	25
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.	26
	27
	28
	29
שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____	30
נצ"ם דורית יניב תני"ץ רונית קמינסקי, נשיאה עו"ד אברהם לנמן	31
	32
	33
	34
	35